

Valsul verii

muzica: Mircea Buceanu

versuri: Elia David

6
E va-ra, iar, stă-pâ-nă pes-te toa-te, Re-gi-nă e a se-rii'n-mi-res-

9
ma-te, A-ra-ze-lor ce'm-bra-că'n a-ur za-rea, Când pes-că-ru-șii duc pe a-ripi

17
ma-rea. E va-ra un li-man al bu-cu-ri-ei, Ce porți des-chi-de, larg, co-pi-lă-ri - R

26
ei, Cu dor în su-flet și cu flori în ple-te În jo-cul ei se prind bă-teți și fe-te Des-

35
culți ca'n-tro gră-di-nă fer-me-ca-tă, Dan-săm, toți, val-sul ve-rii în-c'o da-tă, Ni-

43
mic din dan-sul lin nu ne o-preș-te, Nici lu-na ce prin ra-muri ne pri-veș-te. În

51
val-sul nos-tru ste-le-le se'a-du-nă Și flo-ri-le dan-sea-ză îm-pre-u-nă, Îm-

59
prăș-ti-ind par-fu-mul dul-ce'al ve-rii În cea-sul di-mi-ne-ții și'n-tr'al se -

67
rii. E va ra, iar, stă pâ nă pes te vre-me, Când gre-ieri cân-tă,

76
ni-meni nu se te me Că toam-na o să își a-ra-te chi-pul, Azi iar-ba es-te

84
ver-de, cald ni-si-pul. Doar scur-te ploi ce mai des-chid um-bre-le Și ră-co-resc li-

92
vezi cu ra-muri gre-le, Ori la-nuri ce se'n-trec în spi-ce coap-te, Iz-vor-de cân-tec,

100
va ra'i zi și noap-te. Des-culți ca'n-tro gră-di-nă fer-me-ca-tă, Dan-săm, toți, val-sul R

108
ve-rii în-c'o da-tă, Ni-mic din dan-sul lin nu ne o-preș-te, Nici lu-na ce prin

116 ra-muri ne pri - veș - te. În val - sul nos-tru ste-le-le se'a-du - nă Și flo - ri-le dan-

124 sea-ză îm-pre - u - nă, Îm-prăș-ti-ind par-fu-mul dul-ce'al ve - rii În cea - sul di - mi-

132 ne - ții și'n-tr'al se - rii. ^R Des - culți ca'n-tro gră-di-nă fer-me-ca - tă, Dan-

139 sãm, toți, val-sul ve-rii înc'o da - tă, Ni-mic din dan-sul lin nu ne o-preș-te, Nici

147 lu - na ce prin ra-muri ne pri - veș - te. În val - sul nos-tru ste-le-le se'a-du - nă Și

155 flo - ri-le dan-sea-ză îm-pre - u - nă, Îm-prăș-ti-ind par-fu-mul dul-ce'al ve - rii În

163 cea - sul di - mi-ne - ții și'n-tr'al se - - - rii.

E vara, iar, stăpână peste toate,
Regină e a serii-nmiresmate,
A razelor ce-mbracă-n aur zarea,
Când pescărușii duc pe aripi marea.

E vara un liman al bucuriei,
Ce porți deschide, larg, copilăriei,
Cu dor în suflet și cu flori în plete,
În jocul ei se prind băieți și fete.

E vara iar stăpână peste vreme,
Când greieri cântă, nimeni nu se teme
Că toamna o să își arate chipul,
Azi iarba este verde, cald nisipul.

Doar scurte ploii ce mai deschid umbrele
Și răcoresc livezi cu ramuri grele,
Ori lanuri ce se-ntrec în spice coapte,
Izvor de cântec vara-i, zi și noapte.

**Desculți ca-ntr-o grădină fermecată,
Dansăm, toți, valsul verii înc-o dată,
Nimic din dansul lin nu ne oprește,
Nici Luna ce prin ramuri ne privește.**

**În valsul nostru stelele se-adună
Și florile dansează împreună,
Împrăștiind parfumul dulce-al verii
În ceasul dimineții și-ntr-al serii.**